

WIELKI WIEC
MŁODZIEŻY W GDAŃSKU
PRZED KONGRESEM
NARODÓW
W OBRONIE POKOJU
str. 3
SOJUSZ
ROBOTNICZO-CHŁOPI
PODSTAWA WŁADZY
LUDU
str. 4

**Depesze J. Stalina i N. Szvernika
z podziękowaniem za życzenia
złożone w 35 rocznicę Rewolucji Październikowej**
WARSZAWA PAP. W odpowiedzi na życzenia przesłane w XXXV rocznicę Wielkiej Rewolucji Październikowej — następujące depesze:
Do
Prezesa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej
Towarzysza BOLESŁAWA BIERUTA
Warszawa
Serdecznie dziękuję Wam, Towarzyszu Prezydencie, i w Waszej osobie narodowi polskiemu, za przyjazne pozdrowienia i życzenia w dniu 35 rocznicy Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej.
N. SZWERNIK
Do
Prezesa Rady Ministrów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej
Towarzysza JÓZEFA CYRANKIEWICZA
Warszawa
Dziękuję Rządowi Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Wam osobiście, Towarzyszu Prezesie, za pozdrowienia i przyjazne życzenia w związku z 35 rocznicą Wielkiej Rewolucji Socjalistycznej.
J. STALIN

Celem upamiętnienia historycznego aktu
— uchwalenia Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej
USTAWA O AMNESTII
uchwalona jednomyślnie przez Sejm

WARSZAWA PAP. 3 posiedzenie Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej w dniu 22 bm. otworzył Marszałek Dembowski. Na posiedzeniu obecni są członkowie Rady Państwa z Przewodniczącym Rady Państwa Aleksandrem Zawadzkiem na czele. Na obrady przybyli członkowie Rządu z PREZESEM RADY MINISTRÓW BOLESŁAWEM BIERUTEM NA CZELE.
Sejm uchwalił ustawę o kontroli państwowej, ustawę o przysiędze wojskowej, zatwierdził szereg dekrety wydanych przez Rząd po upływie kadencji Sejmu Ustawodawczego oraz przyjął ustawę o amnestii.
Przystępując do pierwszego punktu porządku dziennego Marszałek Dembowski zakomunikował Izbie, że wpłynął rządowy projekt ustawy o amnestii — po czym udzielił głosu ministrowi bezpieczeństwa publicznego —

Stanisławowi Radkiewiczowi (Przemówienie min. Radkiewicza podajemy oddzielnie).
Po przemówieniu min. Radkiewicza projekt ustawy został odesłany do Komisji Spraw Ustawodawczych, która zebrała się w czasie zarządzanej przez Marszałka przerwy w obradach.
Ustawa o kontroli państwowej
W drugim punkcie porządku dziennego pos. Jodłowski zreferował sprawozdanie Komisji Spraw Ustawodawczych o złożonym z wspólnej inicjatywy Rady Państwa i Rządu projekcie ustawy o kontroli państwowej. Mówca podkreśla, że projekt ten, który jako pierwszy wszedł pod obrady Sejmu, ma poważne znaczenie dla dalszego usprawnienia ludowego aparatu kontroli państwowej. Związany jest on z dalszym etapem i nowymi funkcjami przypadającymi kontroli państwowej w budownictwie pod staw ustroju socjalistycznego.
Wskazując na poważne zagrożenie doboru kadr aparatu kontroli, pos. Jodłowski przypomina, że wielka rola kontroli w państwie socjalistycznym została mocno wypuklona na XIX Zjeździe KPZR, na którym podkreślano konieczność wcielania w życie wskazań wielkiego Lenina, że „główną rzeczą w pracy organizacyjnej jest właściwy dobór ludzi i kontrola wykonania”.
Wnosząc o uchwalenie przedkładanego projektu ustawy, pos. Jodłowski oświadcza, że ustawa stwarza realne podstawy do tego,

Wielkoduszość państwa ludowego
Jednym z pierwszych wniosków złożonych w Sejmie przez Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i uchwalonych przez najwyższy organ władzy państwowej jest projekt ustawy o szerokiej, wielkoduszej amnestii. Ustawa przewiduje pusz-
czenie w niepamięć i darowanie kary niektórym kategoriom przestępców oraz zmniejszenie kary tym, którzy popełnili przestępstwa cięższe. Ustawa amnestyjna wyłącza oczywiście z jej dobrodziejstw złodziei, szpiegów, sabotażystów, dywersantów, zbrodniarzy hitlerowsko-faszystowskich.
Amnestia obejmuje wielkoduszenie swym zasięgiem tak szeroki krąg ludzi odbywających kary, że po wprowadzeniu jej w życie odzyska wolność przeszło połowa ogólnej liczby osób, przebywających w zakładach karnych.
Co pozwoliło Rządowi Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej wnieść projekt tak szerokiej ustawy amnestyjnej?
Pozwoliła na to siła naszego państwa ludowego. Źródłem tej siły jest zjednoczenie narodu wokół władzy ludowej. Z jednej strony polskiego, jak stwierdził towarzysz Radkiewicz, uzasadniając przed Sejmem projekt ustawy, wynika nasza siła, nasze zwycięstwa, nasza pewność jutra. Głębokie zmiany społeczne jakie już dokonały się u nas, likwidacja bezrobocia, wzmocnienie praworządności w kraju, umocnienie dyscypliny państwowej i społecznej, podniesienie kultury stosunków między ludźmi, rozbudowa oświaty szkolnej i pozaszkolnej, a w ślad za tym głębokie przeobrażenia w świadomości ludzkiej, zdecydowały o tak wielkim wzroście siły państwa, że sprawa amnestii dojrzała i można ją było postawić przed naszym Sejmem. Osiągnięcia polskiego narodu, bezprzykładna ofiarność polskich robotników, pracującego chłopstwa i inteligencji, wychowawczy wpływ władzy ludowej pozwoliły już dziś, już teraz osiągnąć taki poziom materialny i moralny, że stać nas na szerokie rozwarcie bram więziennych, na znaczne zmniejszenie kar wymierzonych sprawcom i uczestnikom przestępstw, popełnionych przed 20 listopada 1952 roku, tj. przed dniem uroczystego otwarcia pierwszego Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.
Mamy niewzruszoną pewność, że wypuszczeni na wolność ludzie, po powrocie do swych rodzin, do swych osiedli i miast, do pozytywnej pracy, w przytaczającej większości zmażą swe winy i błędy wobec Ojczyzny. Ludzie objęci dobrodziejstwami ustawy amnestyjnej otrzymają bowiem wszelkie możliwości okupienia swych win uczciwą pracą.
Przepędziliśmy precz wroga, zniszczyliśmy ustrój o-

Wskazując na poważne zagrożenie doboru kadr aparatu kontroli, pos. Jodłowski przypomina, że wielka rola kontroli w państwie socjalistycznym została mocno wypuklona na XIX Zjeździe KPZR, na którym podkreślano konieczność wcielania w życie wskazań wielkiego Lenina, że „główną rzeczą w pracy organizacyjnej jest właściwy dobór ludzi i kontrola wykonania”.
Wnosząc o uchwalenie przedkładanego projektu ustawy, pos. Jodłowski oświadcza, że ustawa stwarza realne podstawy do tego,

Wizyta Prezesa Rady Ministrów u Przewodniczącego Rady Państwa
WARSZAWA PAP. Prezes Rady Ministrów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej Bolesław Bierut złożył dnia 22 bm. wizytę Przewodniczącemu Rady Państwa Aleksandrowi Zawadzkiemu.

Depesza Komitetu Centralnego PZPR do KC Komunistycznej Partii Holandii
Do
KOMITETU CENTRALNEGO
Komunistycznej Partii Holandii
Amsterdam
Z okazji Kongresu Waszej Partii przesyłamy Wam gorące, braterskie pozdrowienia i życzymy Wam pomyślnych obrad dla dobra ludu holenderskiego i sprawy pokoju między narodami.
Jesteśmy przekonani, że Wasza Partia, natchniona historycznymi słowami wodza i nauczyciela mas pracujących całego świata — Wielkiego Stalina, podniesie jeszcze wyżej sztandar niepodległości narodowej i swobod demokratycznych i przewodzić będzie klasie robotniczej i narodowi holenderskiemu w walce o

Amnestia — wyrazem siły władzy ludowej
opartej na niewzruszonym fundamencie jedności narodu
Przemówienie min. bezpieczeństwa publicznego Stanisława Radkiewicza wygłoszone w Sejmie

Obywatele Postowie!
Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej przedkłada pod obrady Wysokiej Izby projekt ustawy o amnestii.
Władza ludowa po wyzwoleniu Polski otrzymała między innymi ponury spadek demoralizacji i deprawacji, a co za tym idzie wysoki stopień przestępczości. Inaczej zresztą być nie mogło. W Polsce przedwzręsnowej panował ustrój kapitalistyczny, którym rządzący wilcze prawo wyzysku szeroki mas narodu przez klasy posiadające, powodując rosnącą nędzę i pauperyzację. Masowe bezrobocie w mieście i na wsi było zjawiskiem stałym. W Polsce przedwzręsnowej terror wobec mas ludowych, poniżanie i poniewieranie człowiekiem stanowiły podstawową metodę rządzenia sanacyjnej, faszystowskiej burokracji. Szczególnie brutalny był ucisk mniejszości narodowych, stanowiących ponad 1/3 ogółu ludności państwa. Warunki przedwzręsnowe stawały ogromne masy ludu szczególnie zaś młode pokolenie w sytuacji bez wyjścia, pozbawiały je jakiegokolwiek ludzkiej perspektywy życiowej. Aby zagłuszyć rosnącą świadomość klasową w masach, zatrudniano dusze ludzkie deprawującą propagandą szerzoną przez film i prasę burżuazyjną, podsycając najniższe instynkty. Pornografię, kasiet i pistolet, bandytyzm i mord podniesiono do godności instrumentu wychowania i ich „kultury”. Szczyt tej „kultury” w owym czasie, jak wiadomo, osiągnęły Niemcy hitlerowskie, dziś zaś „promieniające” ona w szczególnie skoncentrowanej formie na cały świat kapitalistyczny z Ameryki.
Wszystko to nie mogło nie powodować stałego postępu demoralizacji i deprawacji, stałego wzrostu przestępczości jako zjawiska społecznego, właściwego ustrojowi Polski przedwzręsnowej.
Deprawację tę pogłębiła i spotęgowała 6-letnia okrutna zbrojka polityka hitlerowskiego okupanta wobec narodu polskiego.

używanie niebezpiecznych narzędzi spadała w roku 1951 do mniej niż 1/5 w stosunku do ilości skazanych za te przestępstwa w roku 1937.
Ilość przestępstw ciężkich spadała z roku na rok. Oto na przykład za zabójstwa w roku 1951 skazanych jest o przeszło połowę mniej niż w roku 1947, za rozbój pięciokrotnie mniej, za kradzież o połowę mniej niż w roku 1947.
Jakże wymowne są te liczby, jak dobitnie świadczą one o dobroczynnym wpływie władzy ludowej, warunków, stworzonych przez tę władzę, na poziom moralny najszerzych mas ludności. Jakże dobitnie wykazują one, że większość przestępstw popełnianych w okresie panowania kapitalizmu była wynikiem ustroju kapitalistycznego, warunków, które pchały ludzi do przestępstwa.
Jakże jasne perspektywy stałego podnoszenia się poziomu moralnego najszerzych mas społeczeństwa, stałego spadku przestępczości otwierają przed nami te liczby.
Zgoła inną perspektywę rysuje szef policji w Los Angeles William Parker dla Ameryki. Podał on do wiadomości, zgodnie z agencją Reutera — że w USA istnieje rozgałęzioną organizacja skupiająca w swych szeregach 3 i pół miliona kryminalistów i wszelkiego rodzaju przestępców. Zorganizowani przestępcy są sprawcami półtora miliona zbrodni rocznie. Co 18 sekund — oświadczył Parker — popełniana jest przez nich większa zbrodnia. Według obliczeń Parkera członkowie kryminalistycznej organizacji zamordują przedtem zanim umrą 300 tysięcy ludzi, zakładając, że będą mordować w dotychczasowym tempie.
Istnieją u nas jeszcze i długo będą jeszcze istnieć pozostałości kapitalizmu w świadomości ludzi. Demoralizację pozostawioną nam w spadku przez rodzimych wyzyskiwaczy i przez hitlerowskiego okupanta przezwyciężyć możemy jedynie stopniowo, zmie-

niając nie tylko warunki, lecz prowadząc równocześnie systematyczną, długofalową pracę wychowawczą.
Ale już obecnie zmiana warunków społecznych poparta przez szeroko zakrojoną pracę wychowawczą dała nadszperkowane rezultaty.
Wzrosła i wzmacnia się praworządność w kraju.
Wzmocniła się dyscyplina państwowa i społeczna, coraz bardziej podnosi się kultura stosunków między ludźmi.
W tych warunkach sprawę udzielenia amnestii dla sprawców i uczestników przestępstw należy uważać za całkowicie dojrzałą.
Władza ludowa bierze pod uwagę, że istniejąca jeszcze przestępczość jest w niemałym mierze spuścizną ustroju kapitalistycznego i jego deprawujących wpływów. Dokonane przestępstwa wyrządziły niemało szkód państwu ludowemu i ludziom. Stąd więc sprawy zostają ukarani. Ale władza ludowa chce dać im szansę poprawy. Niech idą do swoich rodzin, do swoich osiedli i miast, na rolę do fabryk. Niech włączą się w rytm budownictwa Polski Ludowej, niech pomnażają siłę i dobrobyt narodu, niech swoją uczciwą pracą przekreślą swoje przestępcze czyny i błędy wobec Polski Ludowej. Stać dziś władzę ludową na to aby dać tym ludziom taką możliwość. Powinniśmy więc to uczynić.
Projekt ustawy amnestyjnej głosi na wstępie: „Celem upamiętnienia uchwalenia w dniu 22 lipca 1952 r. Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej pierwszy Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej wybrany na podstawie tego wiekopomnego w dziejach narodu aktu stanowi...”
Rząd wiąże więc zagadnienie udzielenia amnestii z historycznym w dziejach narodu wydarzeniem — uchwaleniem Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.
(Dokończenie na str. 2)

Przemówienie min. bezpieczeństwa publicznego Stanisława Radkiewicza

(Dokończenie ze str. 1)

Jak mówi tow. Bierut „po raz pierwszy w historii naszego narodu masy pracujące znajdują w krótkich, pełnych konkretnej treści sformułowaniach projektu Konstytucji tak jasny obraz swego nowego życia, swych zdobyczy, swych osiągnięć, tak wszechstronne urzeczywistnienie swych dążeń”. — I dalej „nasza Konstytucja wyrasta z najgłębszych pokładów polskiej gleby, z walk i woli polskiego ludu, wyrasta z dzieł naszego narodu, jest wcieleniem jego wielowiekowych dążeń, jest rozwinięciem jego najbardziej postępowych tradycji, które są dla nas przedmiotem dumy”.

Dla upamiętnienia tego wydarzenia mającego przełomowe znaczenie w dziejach naszego narodu Rząd proponuje uchwalenie amnestii.

Wniosek o amnestię Rząd przedkłada pod obrady nowego Sejmu jako jedną z pierwszych ustaw. Dobrze będzie jeśli pierwszy Sejm wybrany na podstawie Konstytucji uchwalonej 22 lipca rozpoczynając swe prace uchwali amnestię. W projekcie swym Rząd proponuje objęcie amnestią przestępstw popełnionych przed dniem 20 listopada br. i związane w ten sposób amnestią z datą rozpoczęcia prac nowo wybranego Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Sejm ten wybrany został, jak żaden dotychczas w historii Polski — jednolitą wolą narodu zjednoczonego we Froncie Narodowym. 99,8 proc. ważne oddanych głosów wyborców całej Polski wypowiedziało się za składem obecnego Sejmu, poparto Program Frontu Narodowego. Ten Sejm — to wyraz rosnącej z roku na rok zwartości i jedności moralno-politycznej naszego narodu — jedności na gruncie budownictwa socjalistycznego, jedności na gruncie nieprzejednanej walki z wrogami narodu, z wrogami mas ludowych.

Słusznym będzie, jeśli przez amnestię otworzymy drogę do poprawy ludziom, którzy wczoraj dokonali przestępstwa, a dziś mogą się jeszcze poprawić, mogą stać się pożytecznymi członkami społeczeństwa. Słusznym będzie, jeśli rozciągając amnestię na przestępstwa popełnione do 20 listopada br. to jest do dnia rozpoczęcia prac naszego Sejmu — uzmyslowimy im w ten sposób więź między spotykającą ich łaską a wielkim świętem narodu — zwycięstwem Frontu Narodowego w wyborach 26 października br.

Jeśli chodzi o treść ustawy, to obywatele posłowie mają możliwość zapoznania się z otrzymanym przez nich tekstem projektu ustawy.

Dlatego chciałbym tylko po krótko omówić założenia projektu:

PO PIERWSZE — ustawa przewiduje darowanie lub złagodzenie kary:

- a) skazanym na karę nie wyżej jednego roku więzienia całkowite darowanie kary,
- b) złagodzenie o połowę kary skazanym od jednego roku do lat trzech,
- c) skazanym na karę pozbawienia wolności powyżej lat trzech złagodzenie kary o 1/3,
- d) zamiannę kary śmierci na 15 lat więzienia,
- e) zamiannę kary dożywotniego więzienia na 12 lat więzienia.

Projekt stosuje w tych samych rozmiarach darowanie i złagodzenie kar za przestępstwa popełnione do listopada 1952 r. zarówno do osób, które zostały już skazane za swoje przestępstwa, jak i do osób, które się znajdują w śledztwie oraz do tych, co do których postępowania jeszcze nie wszczęto.

PO DRUGIE — szczególnie szeroko projekt ustawy stosuje system darowania i łagodzenia kar w stosunku do tych spośród młodzieży, którzy sprowadzeni do stałej drogi uczciwego życia i pracy dla ojczyzny przez wroga, a obec narodowi elementy. Projekt postanawia, że osobom, które w chwili popełnienia przestępstwa nie miały ukończonych 18 lat życia, darowuje się karę pozbawienia wolności orzeczoną w rozmiarze nie wyżej lat trzech, a łagodzi się o połowę karę pozbawienia wolności w wysokości powyżej lat trzech.

PO TRZECIE — zasadę darowania stosuje się również do wykroczeń, to znaczy do czynów zagrożonych karą aresztu do trzech miesięcy lub grzywny do 3 tysięcy złotych, albo obu tymi karami łącznie i podlegających ukaraniu w trybie postępowania karno-administracyjnego. Będą więc objęte amnestią między innymi wykroczenia polegające na niewykonyaniu przez chłopów cięższych na nich obowiązków

dostaw zwierząt rzeźnych, zbóż, ziemniaków i mleka. Wymierzone za takie wykroczenia kary ulegną darowaniu pod warunkiem, że obowiązek dostawy zostanie wykonany najpóźniej do dnia 31 grudnia 1952 r.

Całkowitą przebaczeniem objęte są nadto naruszenia dyscypliny pracy, zagrożone karami po rzadkowymi potrącenia z należnego wynagrodzenia oraz karami sądowymi, nakładającymi obowiązki pozostawiania przy wykonywanej pracy przez określony czas z jednoczesnym potrąceniem części wynagrodzenia.

Wreszcie amnestia obejmuje całkowitą przebaczeniem występki skarbowe, zagrożone karą pozbawienia wolności do jednego roku lub karą grzywny nie wyższą niż 2 tysiące złotych, albo obu tymi karami łącznie oraz wykroczenia skarbowe.

Zasady darowania i łagodzenia kar stosuje się odpowiednio do występów skarbowych zagrożonych karą pozbawienia wolności ponad jeden rok lub karą grzywny wyższą niż dwa tysiące złotych albo obu karami łącznie.

PO CZWARTE — aczkolwiek z mocy amnestii buszcza się w nie pamięć i przebacza w zasadzie przestępstwa zagrożone karą pozbawienia wolności do jednego roku, to znaczy w sprawach o te przestępstwa umarza się postępowanie, to jednak projekt ustawy stwarza jeszcze dalej idące możliwości stanowiąc, że sąd może postępowanie umorzyć w sprawach o przestępstwa zagrożone karą pozbawienia wolności ponad rok, jeżeli przy uwzględnieniu okoliczności towarzyszących przestępstwu i zachowania się oskarżonego po popełnieniu przestępstwa należałoby wymierzyć karę, która podlegałaby darowaniu na podstawie odpowiednich przepisów ustawy o amnestii.

Projekt ustawy wymaga w tym wypadku wniosku lub zgody prokuratora.

Jeżeli zaś z okoliczności sprawy wynika, że należałoby wymierzyć karę nie powyżej lat 5 pozbawienia wolności to i wówczas może nastąpić w szczególnych wypadkach umorzenie postępowania ale już z mocy decyzji Sądu Najwyższego podjętej na wniosek prokuratora generalnego Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Zasady darowania i łagodzenia kar stosuje się również do kar zmniejszonych w drodze indywidualnego aktu łaski przy czym za podstawę przyjmuje się karę zmniejszoną.

PO PIĄTE — wielokodowny akt władzy ludowej jest wyrazem naszej siły. Władza ludowa nigdy dotąd nie była tak mocna i tak pewna jak obecnie — dlatego jest możliwa tak szeroka amnestia.

Ale w żadnym wypadku nie znaczy to, byśmy mieli uwalniać obcych najmitów, wrogów naszej ojczyzny, aby wolno nam było osłabiać naszą czujność wobec wroga klasowego, wobec obcych agentur, szpiegów i dywersantów.

Dobrodziejstwa amnestii nie mogą oczywiście dotyczyć tych, którzy pozostając na służbie obcych agentur i na żołdzie sił wrogich Polsce Ludowej dopuścili się najcięższych zbrodni wobec narodu i państwa. Dobrodziejstwa amnestii nie mogą dotyczyć tych, którzy swym przestępczym działaniem godzili i godzą w podstawy politycznego i gospodarczego bytu narodu, w jego niepodległość i suwerenność.

Anglo-amerykańscy imperialiści i ich satelici przeznaczają ogromne sumy na szpiegostwo, na dywersję, na judzenie przeciwko Polsce Ludowej. Rozbudowują oni wciąż swe placówki wywiadu, swe szkoły dywersantów i szpiegów. Od takich antypolskich ośrodków roi się szczególnie w Niemczech zachodnich i zachodnich strefach Austrii.

W Berlinie, Monachium, Hamburgu, Regensburgu, Bremie, Lubecie, Salzburgu, Innsbrucku, Lublana gniazda wrogów Polski, najmitów amerykańskiego imperializmu i niemieckiego „Drang nach Osten”.

Pod skrzydłami neohitlerowców przy poparciu rządu Adenauera rozbudowuje się bazy wypadowe dla zbrodniczej działalności przeciw Polsce Ludowej i innym krajom demokracji ludowej. Pod kontrolą adenauerowców — neohitlerowskich, antypolskich rewizjonistów — działa sieć radiostacji amerykańskich, zatrudniających eter jadłem nienawiści i propagandę wojennej, usiłujących wywołać zamęt, nadających instrukcje dla szpiegów i dywersantów.

Wśród odpadków i metów społecznych znajduje się jeszcze u nas takjak gotowy do zaprzeczenia się za dolary wrogom ojczyzny

ny, znajdzie się taki, co za judaszowe srebreniki będzie działał na szkodę narodu. Wrog klasowy zmiażdżony siłą Frontu Narodowego nie rezygnuje z walki, nie omija żadnej możliwości, aby nam podstępnie szkodzić.

Próżno to wysiłki, skazane na całkowite i ostateczne bankructwo. „Daremną są...” — mówił Towarzysz Bierut na VII Plenum KC PZPR — „marzenia wszelkich judaszów i wypędów emigracyjnych usiłujących handlować najświętszym dobrem narodu polskiego, wyęługiwać się najbezpośredniej podlegaczom wojennym, przenikać do Polski w celach szpiegowskich lub dywersyjnych. Niejedną już stracił swój sprzedajny łeb przy tej robotce i czeka na niewątpliwie — wcześniej czy później — każdego jak dasza”.

Tego rodzaju przestępców projekt ustawy eliminuje z dobrodziejstw amnestii.

Taki jest oczywiście stosunek państwa ludowego do zdrajców będących na obcym żołdzie, dywersantów, do wrogiej agentury. Ludzie ci wyłączeni są poza nawias społeczeństwa polskiego, ludzie ci przeciwstawili się dążeniom całego narodu, usiłowali oni przez swą zbrodniczą działalność podważyć rozwój naszego kraju, godzili w interesy ludu pracującego miast i wsi, w podstawy politycznego i gospodarczego bytu narodu, w jego niepodległość i suwerenność.

Dlatego też wrogowie narodu polskiego, agenci imperializmu, najemnicy trutów i karteli imperialistycznych zostali wyłączeni spod dobrodziejstwa amnestii.

Nie będą więc korzystali z amnestii szpiegowie, dywersanci, terroryści, sabotażyści, zbrodniarze faszystowsko-hitlerowscy, którzy w czasie okupacji dopuszczali się zabójstw patriotów polskich, znęcali się nad ludnością lub współpracowali z gestapo, osoby odpowiedzialne za klęskę wrześniową i faszystację życia państwowego. Nie będą także korzystali z dobrodziejstw amnestii osoby, które popełniły z chęcią zysku przestępstwo na szkodę gospodarki narodowej, dopuszczając się zabioru lub przywłaszczenia mienia społecznego o wartości przewyższającej 20 tysięcy złotych. Nie będą również korzystali z amnestii niektórzy recydywiści.

Wprowadzając wskazane wyżej wyłączenia, projekt ustawy przewiduje możliwość stosowania amnestii do tych, którzy wskutek niedostatecznego uświadomienia zbłądzili i dali się wciągnąć do współdziałania z elementami wrogimi Polsce Ludowej pod warunkiem, że nie byli organizatorami związku, nie pełnili w nim czynności kierowniczych i nie brali udziału w zamachach terrorystycznych.

W szczególności projekt ustawy idąc konsekwentnie po linii stworzenia dla młodzieży najszerzych możliwości włączenia się do uczciwej pracy dla ojczyzny, nie stosuje wyłączeń i ograniczeń w zakresie korzystania z dobrodziejstw amnestii dla osób, które w chwili popełnienia przestępstwa nie miały ukończonych 18 lat życia, chyba że dopuścili się dywersji lub zamachu terrorystycznego, w którego wyniku nastąpiła śmierć lub ciężkie uszkodzenie ciała, albo jeżeli działali przy użyciu broni lub w innych okolicznościach szczególnie obciążających.

Nawet więc w stosunku do tych przestępców, szczególnie niebezpiecznych dla narodu i państwa — projekt rządowy daje możliwość skorzystania z amnestii tym, co do których istnieje uzasadniona nadzieja, że zrobią oni z niej właściwy użytek, że zerwą raz na zawsze z przestępczą robotą i staną się pożytecznymi obywatelami kraju. Uderzamy w zbrodniczą rękę, która posługiwała się tymi ludźmi jako narzędziem, zwalczamy bezlitośnie każdego najmitego wroga Polski, ale chcemy dać szansę powrotu do normalnego życia tym, którzy dali się sprowadzić na manowce, ale nie byli podlegaczami do przestępstw lub ich organizatorami, ani nie splamili swych rąk krwią ludzką, krwią dobrych obywateli Ludowej Rzeczypospolitej. Proponujemy amnestię, ale tym ostrzej będziemy ścigać wszelkich nieprzejednanych wrogów Polski Ludowej.

PO SZÓSTE. Projekt ustawy zawiera szereg przepisów normujących kwestie proceduralne w zakresie stosowania amnestii w szczególności przewiduje się, że amnestię stosuje organ, przed którym toczy się postępowanie, albo organ zarządzający wykona

nie orzeczenia, a więc z reguły sąd lub prokurator, że na postanowienia i zarządzenia w przedmiocie stosowania przepisów ustawy służy zażalenie do jednej, bezpośredniej wyższej instancji oraz że organ stosujący amnestię obowiązany jest podjąć postanowienie w przedmiocie zastosowania amnestii w terminach przez ustawę określonych dla poszczególnych kategorii kar podlegających darowaniu, zamianie lub złagodzeniu.

Obywatele Posłowie!

W wyniku wykonania ustawy amnestyjnej odzyska wolność przeszło połowa ogólnej liczby osób przebywających w zakładach karnych, a u przytłaczającej większości kary zostaną wydatnie złagodzone. Jest to więc amnestia bardzo szeroka. Stosując tak szeroką amnestię jesteśmy przekonani, że da ona pozytywne skutki polityczne i wychowawcze.

Opiaramy te nasze nadzieje na tym fakcie, że w rezultacie naszych osiągnięć w dziedzinie gospodarczej i kulturalnej wszyscy amnestionowani będą mogli na tych samych warunkach włączyć się w tryb pracy produkcyjnej — i stać się w ten sposób uczciwymi obywatelami państwa ludowego.

Mamy podstawę liczyć na taki przebieg wypadków również dla tego, że w naszych więzieniach stosowana jest szlachetna polityka penitencjarna, zmierzająca do wychowania człowieka na nowo, poprzez rozbudowę szkolenia ogólnego — kształcącego, zawodowego i politycznego. Możemy już dziś mówić o dobrych wynikach tej polityki. Przez rozbudowę szerokiego systemu szkolenia zawodowego w ciągu lat 1951 — 52, 8.600 więźniów zdobyło wysokie kwalifikacje zawodowe i uzyskało dyplomy: techników, ślusarzy spawaczy, mechaników samochodowych itp., a przeszło trzy razy tyle nauczono innych zawodów.

W wyniku tej polityki wychowawczej zachodzą poważne przemiany w świadomości tych ludzi. Szczególnie jest to widoczne wśród młodzieży, która przebywała w specjalnych obiektach jak np. Jaworzno i jest otaczana szczególną opieką i pracą wychowawczą.

Zadaniem nas wszystkich jest właściwie ustosunkować się do amnestionowanych po zwolnieniu, zaopiekować się nimi, nie czynić trudności, pomóc im w znalezieniu pracy, zapewnić im odpowiednie warunki, stworzyć dla nich przychylną i wychowawczą atmosferę, by nie dopuścić do ich powrotu na drogę przestępstwa.

Stwarzając te warunki musimy przypomnieć artykuł 18 projek-

tu ustawy, który przewiduje, że ci, którzy mimo wszystko spróbują nawrócić do przestępczego życia i w ciągu dwóch lat od dnia wejścia w życie ustawy popełnią nowe przestępstwo z tych samych pobudek lub tego samego rodzaju, będą musieli odbyć w pełni darowaną im obecnie karę.

W skutkach swych amnestia w ujęciu przedłożonego Sejmowi projektu ustawy przyczyni się niewątpliwie do wzmocnienia w naszym państwie praworządności ludowej, której podstawy utrwalone zostały w Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i której istota sprowadza się do ścisłego i bezwzględnie przestrzegania przez wszystkich obywateli i przez wszystkie organa władzy ludowej praw Polski Ludowej, będących wyrazem interesów i woli ludu pracującego; praworządność ludowa polega na unieszkodliwieniu wrogów klasowych, likwidowaniu wrogiej agentury, a równocześnie na wychowawczym oddziaływaniu na masy pracujące, na wszczepianiu im zasad współzycia społecznego.

Amnestia, którą pierwszy Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej uchwalił dla upamiętnienia przyjętej w dniu 22 lipca 1952 r. Konstytucji, tego wielkopomnego w dziejach narodu aktu, darując czynny przestępce popełnione przed dniem rozpoczęcia prac Sejmu wybranego na podstawie tej Konstytucji, jest zarazem wezwaniem do przestrzegania zasad Konstytucji, przepisów prawa, szanowania własności społecznej, przestrzegania dyscypliny państwowej, sumiennego wykonywania obowiązków wobec państwa i właściwego stosunku do współobywateli.

Jest to koniecznym wymogiem dalszego rozwoju naszej ojczyzny.

Na straży przestrzegania tych zasad, na straży wielkich osiągnięć narodu polskiego, na straży mienia społecznego i obowiązków stać będą z całą stanowczością organa władzy ludowej, realizujące praworządność ludową.

Obywatele Posłowie!

Udzielamy tak obszernej i wielkodusznej amnestii, gdyż warunki, jakie stworzyła w naszym kraju władza ludowa, pomagają nam coraz bardziej w usuwaniu wszystkich korzeni przestępstwa. Udzielamy tak obszernej i wielkodusznej amnestii, gdyż pozwala nam na to siła naszego państwa ludowego, zjednoczenie najszerzych mas narodu wokół tego państwa.

Naród nasz jest zjednoczony jak nigdy dotąd.

Naród nasz jest zjednoczony, gdyż przekonał się, że rządy kapitalistów i obszarników prowadził go do coraz większej ne-

dzę, umacniały zacofanie kraju, powodowały upadek kultury narodowej, a władza ludowa stawała podstawą jego trwałego dobrobytu, wysuwa Polskę szybko do rzędu krajów produkujących, sprzyja rozwojowi kultury narodowej, szybkemu podnoszeniu poziomu kulturalnego najszerzych mas ludowych.

Naród nasz jest zjednoczony, gdyż przekonał się, że rządy kapitalistów i obszarników zaprzędały kraj obcym imperialistom, zamieniały Polskę w półkolonię obcych miliarderów, doprowadziły do utraty niepodległości, do katastrofy wrześniowej, podczas gdy władza ludowa dzięki sojuszo wi i przyjaźni ze Związkiem Radzieckim nie tylko zdołała osiągnąć wyzwolenie Polski spod hitlerowskiego jarzma, ale odzyskała nasze ziemie zachodnie, umocniła i umacnia z roku na rok niepodległość naszej Ludowej Rzeczypospolitej.

Naród nasz jest zjednoczony w przekonaniu, że sojusz i przyjaźń ze Związkiem Radzieckim gwarantuje pokój i bezpieczeństwo naszej ojczyźnie, gdyż widzi on, jak z roku na rok rośnie powaga i znaczenie Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, nieodłącznej części wielkiego obozu pokoju i wolności, kierowanego przez Związek Radziecki, przez chorążego pokoju Wielkiego Stałina.

Naród nasz jest zjednoczony, gdyż zlikwidowaliśmy klasy wyzyskiwaczy, wielkich kapitalistów i obszarników, gdyż z roku na rok ograniczamy i wypieramy pozostałe warstwy kapitalistyczne, gdyż izolujemy je z powodzeniem od mas ludowych, pozbawiamy je wpływu na masy ludowe.

W tej jedności narodu tkwi tajemnica naszej siły, naszych zwycięstw, naszej pewności jutra.

Ta jedność i solidarność narodu jest gwarancją, że potrafimy skutecznie unieszkodliwić każdego, kto ośmieli się podnieść rękę na Polską Rzeczypospolitą Ludową.

Mocni tą jednością, chcemy darować lub zmniejszyć karę tym, którzy popełnili przestępstwa wobec państwa i współobywateli, którzy słusznie zostali skazani na karę, ale mogą jeszcze powrócić na drogę uczciwej, twórczej, pożytecznej pracy, chcemy otworzyć przed nimi drogę do wolności, dać im szansę powrotu do normalnego, uczciwego życia.

Jesteśmy przekonani, że olbrzymia większość spośród nich skorzysta z tej szansy, by raz na zawsze opuścić drogę przestępstwa, by oddać się uczciwej pracy — ku dobru ich samych, ich rodzin, ku dobru całej ojczyzny i państwa.

W tym przekonaniu przedkładamy wam, obywatele posłowie, niniejszy projekt ustawy do zatwierdzenia. (Okłaski).

Ministerstwo Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Ministerstwo Przemysłu Drzewnego i Papierniczego powołane do życia uchwałą sejmową

(Dokończenie ze str. 1)

Mówca stwierdził, że potrzeba zmian w rocie przysięgi wojskowej Polskich Sił Zbrojnych wynika z uchwalenia Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Zgodnie z nową rotą przysięgi każdy żołnierz Wojska Polskiego będzie odtąd przysięgał:

„... bronić niezłomnie prawo ludu pracującego, zawarowanych w Konstytucji”, „... dochować wierności Rządowi Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej”.

Goście, długotrwałe okłaski towarzyszą końcowym słowom mówcy, który oświadcza: „Żołnierz Wojska Polskiego, wierny przysiędze wojskowej, nigdy nie zawiedzie zaufania, jakim darzy go naród, jakim darzy go Prezes Rady Ministrów Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej Bolesław Bierut. Naród nasz wie, iż przysięgę należy do niezwykłego obozu pokoju, gdyż przewodzi mu wódz całej postępowej ludzkości — wielki Stalin”.

Sejm ustawę o przysiędce wojskowej jednomyślnie uchwalił.

Dekret o obowiązkowych dostawach ziemniaków

Sprawozdanie o dekrete o obowiązkowych dostawach ziemniaków złożył pos. Szkop. Stwierdził on, iż dekret ten ma na celu zabezpieczenie stałego i równomiernego zaopatrzenia ludności pracującej miast; umożliwia on jednocześnie zapobieganie ten-

dencjom spekulacyjnym na rynku.

Sejm dekret zatwierdził.

Dalsze dekrety

Składając sprawozdanie o dekrete o prawie łowieckim, pos. Bieniek stwierdził, iż zasła potrzeba ustanowienia nowych przepisów, które w odróżnieniu od obowiązującego dotychczas prawa łowieckiego z 1927 r. odpowiadałyby wymogom planowej gospodarki.

Dekret zatwierdzony został bez dyskusji.

Pos. Janczyk zreferował sprawozdanie komisji o dekrete o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia. Dekret umożliwi wydawanie różnorodnych przepisów o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia w zależności od potrzeb państwa.

Sejm dekret zatwierdził.

Następnym punktem porządku dziennego było sprawozdanie komisji o dekrete o zmianie niektórych przepisów postępowania karnego. Referent pos. Kita stwierdził, że zmiany idą przede wszystkim w kierunku pełnej zgodności przepisów postępowania karnego z postanowieniami Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dekret, zgodnie z wnioskiem komisji, został zatwierdzony przez Sejm.

Referentem sprawozdania komisji o dekrete o stosunkach służbowych nauczycieli szkół podstawowych i wychowawców w zakładach poprawczych oraz schroniskach dla nieletnich był pos. Chlebda.

Również i ten dekret zatwierdzony został bez dyskusji.

Utworzenie nowych ministerstw

Sprawozdanie komisji o dekrete o utworzeniu Urzędu Ministra Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Urzędu Ministra Przemysłu Drzewnego i Papierniczego złożył pos. Kaliszewski. Dekret wyodrębni z Ministerstwa Przemysłu Lekkiego przemysły: materiałów budowlanych oraz drzewny i papierniczy.

Przychylając się do wniosku komisji, Izba zatwierdziła dekret.

Ustawa o amnestii uchwalona jednomyślnie

Powracając do pierwszego punktu porządku dziennego Izba wysłuchała sprawozdania Komisji Spraw Ustawodawczych o projekcie ustawy o amnestii. Sprawozdanie złożył pos. Merawski.

Mówca podkreślił na wstępie, że projekt ustawy o amnestii został przygotowany i przedłożony Sejmowi w celu upamiętnienia wielkopomnego w dziejach narodu aktu — uchwalenia w dniu 22 lipca 1952 r. Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

W głosowaniu Sejm przyjął przy okłaskach ustawę o amnestii.

Na tym porządek dzienny posiedzenia został wyczerpany. Marszałek Dębowski ogłosił pierwszą sesję Sejmu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej za zamkniętą.

„Kto młody, idź z nami i walcz”

Wielki wiec młodzieżowy w Gdańsku przed Kongresem Narodów w Obronie Pokoju

Przestronna hala Budowlanych we Wrzeszczu, mogąca zgromadzić tysiące osób, gości dziś radosną młodzież. Każdy jej zakątek rozbrzmiewa gwarem wesołych rozmów, zrywającym się na gład burzliwym śmiechem, okrzykami powitania. A przez szerokie drzwi wracająca sprężystym krokiem coraz to nowe sztafety pokoi.

Cichnie gwar rozmów. Rozpoczął się wiec. Na trybunie staje członek Prezydium Zarządu Wojewódzkiego ZMP Nikolajew.

Narody świata — mówi — wszyscy uczeni ludzie, przystępują do kongresu w obronie pokoju. W szeregach obrońców pokoju znajduje się i cała młodzież polska, w tym i młodzież Wybrzeża. Naszym wkładem w obronę pokoju, naszą odpowiedzialnością podlegającą wojennym jest umacnianie potęgi naszej ojczyzny, umacnianie jedności narodu, umacnianie międzynarodowej solidarności postępowej młodzieży świata. Nasze sztafety na Kongres w Obronie Pokoju przekazały serdeczne pozdrowienia przodującej młodzieży radzieckiej, kroczącej we wspólnym z nami szeregu demokratycznej młodzieży niemieckiej, bohaterskim chłopcom i

dziewczętom Korei, Vietnamu, Burmy — walczącym o wolność swych krajów.

Z gorących serc płynie to pozdrowienie. Mówi o tym huragan oklasków, który zrywa się w hali na cześć ruchu obrońców pokoju, na cześć młodzieży, kroczącej w pierwszych szeregach tego ruchu. „BIE-RUT, PO-KÓJ, STA-LIN, PO-KÓJ” — skanduje młodzież.

Przybyła na wiec sztafeta składa prezydium wiecu swe meldunki. — Walczyć będziemy o pokój dobrymi wynikami na nauce, pogłębianiem świadomości politycznej, pomagając obecnie w kampanii wykopkowej — melduje student Politechniki Gdańskiej — Wojciechowski, z ramienia AZS. — Będziemy podnosić naszą sprawność do pracy i obrony ojczyzny — przekroczyliśmy plan do bycia odznak SPO — mówi ze wzruszeniem przedstawicielka zrzeszenia sportowego „Spójnia” — Krystyna Szutowska. — Młodzież powiatu tczewskiego zaoferowała w czynie wyborczym 92 tysiące złotych, a teraz podejmuje nowe zobowiązania — oświadcza przedstawiciel młodzieży tczewskiej Morszeżyński.

Wciąż zmieniają się sztafety przed trybuną. Zmieniają się mówcy na trybunie. Składają do mnie meldunki o tym, co młodzież Wybrzeża uczyniła już dla pokoju, o codziennej pracy w szkole, przy maszynach, w fabrykach, na polach PGR i spółdzielni produkcyjnych. Mówią o swej walce o wykonanie planu, o zbudowanie socjalizmu w naszym kraju. Łączą nierozdzielnie sprawę pokoju ze sprawą socjalizmu.

Ślą serdeczne pozdrowienia na rodem walczącym o pokój i ich młodzieży delegacji 9-ciu tysięcy młodych sportowców z LZS-ów w woj. gdańskim, reprezentanci młodzieży z powiatów gdańskich, starogardzkiego, Kartuz i in-

nych. Przy dźwięku harcerek werbli składa swój meldunek sztafeta z pow. malborskiego.

Cała młodzież Wybrzeża melduje, że dla dobra ojczyzny, dla sprawy pokoju odda wszystkie swe siły, że nie zawiedzie zaufania.

6.700 młodych chłopców i dziewcząt z miast, miasteczek i wsi podjęło nowe zobowiązania produkcyjne na cześć Kongresu Narodów w Obronie Pokoju. Przeszło 22.500 młodzieży wzięło udział w wiecach w obronie pokoju.

Więść tę poniesie w świat szta-

feta wojewódzka. Zaszczepił przekonania dumnego meldunku przy padł w udziale najlepszym spośród najlepszych, przodownikom pracy ze stoczni, z budownictwa, tym, którzy najbardziej przyczyniają się do umocnienia pokoju przez wzrost potęgi Polski Ludowej.

Wiec zbliża się ku końcowi. Ostatnia z przybyłych sztafet złożyła swój meldunek. Cichną oklaski. Ostatnie ich echa zagłusza pieśń młodzieży — hymn postępowej młodzieży świata: „Hej, kto młody, idź z nami i walcz...”

J. O.

Wieś Wybrzeża musi wykonać w terminie swe obowiązki wobec państwa

Niewiele dni pozostało do zakończenia rocznego planu skupu zboża. W województwie gdańskim obok gmin, które już całkowicie wywiązały się z obowiązków dostaw zboża, są gminy, gdzie istnieją jeszcze dość poważne zaległości. Mamy również takie gminy i gminy, gdzie pozostały do uregulowania przez poszczególnych chłopów tzw. „końcówki”, wynoszące po kilka nasicie albo i kilka kilogramów zboża.

Roczny plan skupu zboża musi być przez wieś Wybrzeża wykonany w terminie. Każdy chłop musi rozliczyć się w planowym skupie co do kilograma ziarna.

Powiat kartuski nadal przoduje

Według danych z dnia 20 bm. pierwsze miejsce w realizacji rocznego planu skupu zajmuje powiat Kartuski, który wykonał go już w 101,2 proc. Na drugim miejscu znajduje się powiat elbląski, któremu brak do pełnego wykonania planu zaledwie 0,1 proc. Trzecie miejsce zajmuje powiat sztumski — 97 proc. rocznego planu, czwarte Wejherowo — 94,9 i piąte Starogard — 94 proc.

Największe zaległości w planowym skupie mają powiaty: gdański, który wykonał roczny plan w 82,4 proc., kwidziński — 84,5 proc. i tczewski — 87,7 proc. planu.

W przeciwnieństwie do ub. roku powiat kwidziński jest jednym z powiatów na Wybrzeżu, gdzie realizacja planowego skupu przebiega najgorzej. Nie ma tam żadnych obiektywnych przyczyn,

które mogłyby usprawiedliwić tak niski procent wykonania planu. Przeciwnie powiat kwidziński miał wszelkie warunki ku temu, by być jednym z przodujących. Mówią o tym wyniki planowego skupu zboża w niektórych gminach.

W Kwidzynie trzeba skończyć z beztroską

Np. gmina Ryjewo wykonała roczny plan skupu zboża już w 117 proc. Stało się to możliwe dzięki osobistemu przykładowi aktywemu, jego nieustannej walce o terminowe wykonanie planu, dzięki bezkompromisowemu stosunkowi do sabotażystów i opornych.

Jednak znajdująca się obok Ryjewa gmina Czarne zrealizowała dotychczas zaledwie 58 proc. rocznego planu skupu. Inna gmina, Wandowo wykonała 75 proc. planu.

Dlaczego tak się dzieje? Po pierwsze brak tam pracy uświadamiającej politycznej w gromadach, którą najczęściej próbuje się zastępować jedynie robotą administracyjną. Po drugie nie

Apel chłopów — agitatora Frontu Narodowego

Niech nie zabraknie żadnego z nas w akcji wykopkowej

Bracie rolniku! Może u Twego sąsiada — w spółdzielni produkcyjnej, w państwowym gospodarstwie rolnym lub na indywidualnej gospodarce chłopskiej — nie zdołano jeszcze wyrwać i sprzątnąć z pola buraków cukrowych. Czy Ciebie o to Twoje gospodarstwo serce nie boli? Czy możesz obojętnie patrzeć na pola z burakami, którym grozi mróz i zmarowanie? Wszak to nasze wspólne dobro! Cukru potrzebujesz Ty i Twoja rodzina — cała ludność miast i wsi. Tymczasem setki kwintali buraków leżą w ziemi, a cukrownie czekają na surowiec do przeróbki. Pora jest późna — najwyższy już czas zakończyć wykopki.

Niedawno przez wzięcie udziału w wyborach do Sejmu Polskiej

Rzeczypospolitej Ludowej wyrażaliśmy poparcie dla Programu Frontu Narodowego, który przewiduje wspaniałą rozkwit gospodarki rolnej. Dzisiaj musimy jako współgospodarze kraju wszyscy razem zająć się palącą sprawą, jaką jest dla naszego państwa jak najszybsze ukończenie wykopków.

Bracia chłopie! Jedźcie do pomocy w wykopkach do PGR na Żuławy. Pięknie obrodziły tam tego roku buraki cukrowe. Nie możemy pozwolić, aby część tych plonów uległa zniszczeniu, będąc wystawiona na niebezpieczeństwo mrozów.

Ministerstwo PGR obniżyło o połowę normę, która obowiązywała do 15 bm. i podwyższyło o 100 proc. płace gotówkowe za wykopki buraków. Np. przy plonie do 200 q z ha, za wyrwanie 1 tony buraków z otrągnięciem ich z ziemi i ułożeniem w rzędy otrzymuje się 7,50 zł. zamiast jak dotąd 3,75 zł., a za dwie tony — 15 zł. i bezpłatnie 0,25 kg cukru, zamiast dotychczasowych 7,50 zł. Za każdą dodatkową tonę zapłata wynosi 7,50 zł. i 12,5 dkg cukru. Tak więc za wyrwanie 4 ton zapłata wynosi 30 zł. gotówką i bezpłatnie 0,5 kg cukru, zamiast jak poprzednio 15 zł. i 0,5 kg cukru.

Ja sam, jako agitator Frontu Narodowego rozumiem, że moim obywatelskim obowiązkiem jest jak najwydatniej pomóc PGR w wykopkach. Już drugi tydzień pracuję wraz ze swymi dwoma synami i końmi przy zwózce buraków w PGR Kraszewo na Żuławach.

Bracia chłopie! Jeszcze dziś zgłaszajcie się do pracy w PGR, do którego skieruje Was Prezydium GRN. Nie pozwolimy na zmarowanie się choćby jednego kwintala buraków! Pamiętajmy, że nasz udział w jak najszybszym ukończeniu wykopków jest wkładem w umocnienie Frontu Narodowego i przyspieszenie realizacji jego wspaniałego Programu.

JAN CHMIELEWSKI

agitator Frontu Narodowego
średniorolny chłop
z Nowej Wsi, pow. Malbork.

ZGON

Doroty Kłuszyńskiej

WARSZAWA PAP. Dnia 22 bm. zmarła, przeżywszy lat 78, wieloletnia działaczka społeczna Dorota Kłuszyńska, posłanka na Sejm Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z Okręgu 2 — Pruszków. Zmarła była również posłanką na Sejm Ustawodawczy.

Dorota Kłuszyńska była przewodniczącą Zarządu Głównego Tow. Przyjaciół Dzieci i mimo podeszłego wieku aktywnie uczestniczyła w pracy społecznej, biorąc szczególnie żywy udział w walce z plagą alkoholizmu.

IX Plenum Wszechzwiązkowej Centralnej Rady Związków Zawodowych

MOSKWA PAP. W Moskwie odbyło się w tych dniach IX Plenum Wszechzwiązkowej Centralnej Rady Związków Zawodowych (WCSZS).

Na Plenum omówiono referat przewodniczącego WCSZS — W. Kuzniecowa pt. „O pracy organizacji związkowych w świetle uchwał XIX Zjazdu Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego” oraz powzięto odpowiednie uchwały.

Plenum zaleciło wszystkim organizacjom związkowym kierować się w swej działalności uchwałami XIX Zjazdu KPZR. Organizacje związkowe powinny wszechstronnie rozwijać i kierować twórczo zapal i inicjatywę szerokich mas pracujących na pomysłne wykonanie zadań postawionych przez XIX Zjazd Partii.

Plenum poleciło organizacjom związkowym rozwijać pracę wyjaśniającą wśród robotników i pracowników umysłowych na temat uchwał XIX Zjazdu Partii i historycznego przemówienia J. Stalina na Zjeździe.

Plenum WCSZS zapewniło Komitet Centralny Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego oraz wielkiego wodza i nauczyciela J. Stalina, że związki zawodowe oddadzą wszystkie swe siły dla wykonania zadań postawionych przez XIX Zjazd Partii dla dalszego rozwoju i umocnienia potęg ojczyzny socjalistycznej, dla zwycięstwa komunizmu.

Plan roczny wykonany Zwycięskie meldunki z zakładów pracy Wybrzeża

Dzięki dalszemu wzrostowi wydajności pracy robotników, osiągniętemu w toku realizacji zobowiązań dla uczczenia 35 Rocznic Wielkiej Rewolucji Październikowej, plan roczny Gdańskiej Fabryki Farb Graficznych został wykonany przed terminem.

We współzawodnictwie wyróż-

nili się: ob. ob. Piotr Liss, Waleria Zwara i Bronisław Rożek.

BR. MUDLAFF

Rozwój współzawodnictwa pracy umożliwił załozce Miejskiego Przedsiębiorstwa Remontowo-Budowlanego w Gdyni ukończenie realizacji zadań przewidzianych w planie rocznym w połowie b. m. W toku walki o plan wyrosli nowi ludzie. Sześciu ofiarnych pracowników zostało wyróżnionych przez Ministerstwo Gospodarki Komunalnej odznaką przodownika pracy. Przodujące bratki młodzieżowe Nowackiego i Fortuniaka zdobyły proporcę przewodniczącego Zarządu Głównego ZMP.

BR. KOVALEWSKI

Przedterminowe wykonanie planu 3 roku Sześciolatki przez załozę Zjednoczenia Montażu Urządzeń Przemysłowych Zarządu Montażowego w Gdańsku jest dużym sukcesem. Przyczyniło się do tego nie tylko współzawodnictwo pracy, w którym bierze udział 87 proc. załogi, lecz także rozwój ruchu racjonalizatorskiego, dzięki któremu uległ dalszemu usprawnieniu proces montażu urządzeń przemysłowych.

Załoga Zarządu Montażowego rozpoczęła już roboty objęte planem inwestycyjnym na rok 1953.

R. MISZTAŁ

W dniu 21 bm. o przedterminowym wykonaniu planu rocznego zameldowała załoga Oddziału Nr 1 Gdańsko-Gdynińskich Zakładów Przemysłu Drzewnego, która przewyższyła trudności wynikające z opóźnionej dostawy surowca i materiałów pomocniczych.

czym oraz z braku niektórych narzędzi. Należy podkreślić aktywną postawę organizacji partyjnej i związkowej, które skutecznie mobilizowały załogę do zwiększenia wydajności pracy.

W ciągu b. r. powiększyła się liczba przodowników pracy w zakładzie. Zostali nimi m. in. ob. ob. Paweł Powalski, robotnik maszynowy, wykonujący ponad 200 proc. normy, Henryk Pengeł i Bronisław Bielak — bednarze.

C. SANECKA

W dniu 20 bm. w Gdańskiej Fabryce Maszyn i Odlewni podsumowano wyniki realizacji planu rocznego. Jak się okazało, w dniu tym o godzinie 8 rano plan roczny został przekroczony.

Osiągnięcie tak wielkiego sukcesu zawdzięczać należy głęboką patriotyczną postawie całej załogi.

Na czoło w socjalistycznym współzawodnictwie wysunęli się ob. ob. Zenon Surma, obsługujący 2 obrabiarki i wykonujący średnio 350 proc. normy — Klamerek z oddziału montażu, Kozielo i Grygorowicz wykonujący średnio 300 proc. normy.

Na podkreślenie zasługują również przodujące załogi działów mistrza Siłickiego, Krecika, Bajurskiego, Brymory i Kwacza.

Do przedterminowego wykonania planu w dużym stopniu przyczyniły się zobowiązania podjęte dla uczczenia 60 rocznicy urodzin Tow. Bolesława Bieruta i na cześć XIX Zjazdu Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, których wartość wyniosła około 1.000.000 zł.

W. SZATANOWSKI

Wyjaśnienie Ministerstwa PGR

W związku z niewłaściwą interpretacją zarządzenia ministra PGR z dnia 15 bm. w sprawie wzmocnienia akcji wykopkowej buraków cukrowych, wyjaśniamy, co następuje:

1 W zarządzeniu tym ustalono, że przy wyrwaniu koni buraków z pola do drogi o twardej nawierzchni, płaca za jeden ton kilometr wraz z załadunkiem i wyładunkiem przewożonych buraków cukrowych wynosi 20 zł, a na Żuławach 30 zł. Ministerstwo PGR wyjaśnia, że jest to opłata wyłącznie za transport buraków cukrowych z pola do najbliższej drogi o twardej nawierzchni. Natomiast za transport buraków cukrowych na drogach o nawierzchni twardej ma zastosowanie dla pojazdów mechanicznych spozu PGR zarządzenie ministra transportu drogowego i lotniczego z dnia 12 czerwca 1951 r. o opłatach za używanie państwowych pojazdów mechanicznych, a dla transportu konnego — cennik ustalony przez prezydium wojewódzkich rad narodowych.

2 W zarządzeniu ministra PGR z 15 bm. ustalono, że płaca

za wyrwanie ręczne 1 tony buraków cukrowych z ułożeniem ich w rzędy wynosi 7,50 zł. — tym samym opłata za wyrwanie ręczne 4 ton buraków cukrowych wynosi 30 zł gotówką oraz 0,5 kg cukru, względnie zamiast cukru, za zgodą pracownika — 7,50 zł gotówką. Płaca ta dotyczy wyrwania buraków cukrowych podderwanych uprzednio przy pomocy sprzętów konnego względnie mechanicznego.

Ponieważ w poszczególnych gospodarstwach warunk nie pozwalają na podrywanie buraków przy pomocy sprzętów konnego względnie mechanicznego, płaca za wyrwanie ręczne 1 tony buraków cukrowych z ułożeniem w rzędy bez uprzedniego poderwania ich wynosi 15 zł. Za wyrwanie ręczne z ułożeniem w rzędy 4 ton buraków cukrowych bez uprzedniego poderwania ich, pracownik powinien otrzymać wynagrodzenie w wysokości 60 zł oraz 0,5 kg cukru, względnie za miast cukru — 7,50 zł gotówką.

Powyższe wyjaśnienie ma zastosowanie od dnia 15 bm. do dnia zakończenia wykopków buraków cukrowych.

Szajka imperialistycznych agentów odpowiada za swe zbrodnie przed sądem w Pradze

PRAGA PAP. Rozpoczął się tu proces przeciwko kierownictwu antypaństwowego ośrodka spiskowego z Rudolfem Slanskym na czele.

Od czytania na pierwszym posiedzeniu sądu akt oskarżenia stwierdza, że Rudolf Slansky i jego współnicy „jako trockistow-

sko-titowscy, syjonistyczni, burżuazyjno-nacjonalistyczni zdrajcy i wrogowie narodu czechosłowackiego, ustrojowi ludowo-demokratycznego i socjalizmu, pozostając na służbie imperialistów amerykańskich, pod kierownictwem wrogich wywiadów zachodnich utworzyli antypaństwowy ośrodek spiskowy, podważali ustroj ludowo-demokratyczny, utrudniali budowę socjalizmu, szkodziли gospodarce narodowej, uprawiali szpiegostwo, podważali jednność narodu czechosłowackiego i obronność Republiki w celu oderwania jej od trwałego sojuszu i przyjaźni ze Związkiem Radzieckim, w celu zlikwidowania w Czechosłowacji ustroju ludowo-demokratycznego, przywrócenia kapitalizmu, w celu ponownego wciągnięcia Czechosłowacji do obozu imperializmu i pozabawienia jej samodzielnosci i niezawislosci”.

Do lutego 1948 r. — stwierdza dalej akt oskarżenia — gdy imperialiści mieli swą jawną agenturę z Benesem na czele na legalnych stanowiskach, Slansky kierował działalność tworzonego przezeń ośrodka antypaństwowego na popieranie klikki Benesa.

Po stłumieniu w Czechosłowacji kontrewolucyjnego puczu w lutym 1948 r. i po rozgromieniu reakcyjnych partii — stwierdza dalej akt oskarżenia — imperialiści amerykańscy postawili przed swymi czechosłowackimi sługami, ze Slanskym na czele, zadanie zniszczenia Republiki Ludowo-Demokratycznej drogą kontrewolucyjnego spisku wewnątrz partii komunistycznej i fizycznego usunięcia wodza narodu czechosłowackiego, Klementa Gottwalda.

Spiskowcy nawiązali kontakty szpiegowskie z ambasadorem amerykańskim Steinhardtem. Szeroko rozgałęzione kontakty utrzymywali spiskowcy z wywiadem angielskim.

Podczas opracowywania projektu planu pięcioletniego i w toku jego realizacji, spiskowcy ze Slanskim na czele, stosowali najrozmaitsze metody sabotażu, w celu podważenia wysiłków partii

i narodu, zmierzających do zbudowania socjalizmu w Republice Czechosłowackiej.

Spiskowcy usiłowali podważyć socjalistyczną przebudowę czechosłowackiej gospodarki rolnej. Jako zafarci wrogowie Związku Radzieckiego, socjalizmu i narodu, spiskowcy sabutowali stosunki gospodarcze ze Związkiem Radzieckim i krajami demokracji ludowej, usiłując wszelkimi sposobami wyrządzić im szkodę.

W toku śledztwa ustalono — stwierdza dalej akt oskarżenia — że Slansky aktywnie podejmował środki, aby skrócić życie prezydenta Republiki — Klementa Gottwalda. W tym celu dobierał on dla niego lekarzy ze środowiska wrogich elementów o podejrzanym przeszłości i nawiązał z nimi ścisłe kontakty, zamierzając wykorzystać ich dla swych przestępczych planów.

Na popołudniowym posiedzeniu w dniu 20 bm. sąd przystąpił do przesłuchiwań oskarżonych. Jako pierwszy zeznał kierownik antypaństwowego ośrodka spiskowego, Rudolf Slansky. Oskarżony przyznał się do szpiegostwa, zdrady stanu, sabotażu i zdrady wojskowej. Slansky zeznał, że „organizował ośrodek antypaństwowy i w ciągu wielu lat stał na jego czele”. Oskarżony przyznał, że jest winien śmierci wybitnego działacza Komunistycznej Partii Czechosłowacji, bohatera narodowego Jana Svermy.

Mówiąc o swej wrogiej działalności w łonie partii komunistycznej, Slansky zeznał: „Dążyłem do zmiany rewolucyjnego charakteru partii komunistycznej; rozwadniałem ją przyjmując do szeregów partii elementy burżuazyjne i drobnomieszczańskie. Stosowałem w aparacie partyjnym niesłuszne, wrogle metody antypartyjne... Osłabiałem więc partię z ludem pracującym. Usiłowaliśmy izolować partię”.

Dalsza część zeznań oskarżonego dotyczyła prób ośrodka spiskowego wykorzystania dla swych celów armii i organów bezpieczeństwa państwowego, przygotowania ich do zagarnięcia władzy i „usunięcia” prezydenta Czechosłowacji Klementa Gottwalda.

Siatkarki i sztangiści ZSRR w Pradze

21 bm. wyjechała z Moskwy do Pragi ekipa sportowców radzieckich, składająca się z drużyny siatkówki żeńskiej i sztangistów. Z okazji Międzynarodowego Tygodnia Przyjaźni Czechosłowacko-Radzieckiej sportowcy radzieccy wystąpią w Czechosłowacji w kilku towarzyskich spotkaniach i pokazach.

W grupie sztangistów znajdują się mistrzowie olimpijscy Czimirskian i Łomakin. Siatkarki wyjechały w silnym składzie z Czudina, Kononowa i Ożierową na czele.

Rekord sztangisty radzieckiego

W Kazaniu zakończyły się mistrzostwa Rosyjskiej Federacji SRR w ciężkiej atletyce. W zawodach uczestniczyło ponad 300 sztangistów z ośmiu pięćdziesięciu państw. Wśród nich Saksunow i Worobiew na czele. Drużynowo pierwsze miejsce zajęła reprezentacja Szwedzkiej, Podczas mistrzostw Worobiew ustanowił nowy rekord ZSRR w wyciskaniu w wadze półciężkiej — 166,9 kg.

Wspaniały bilans lekkoatletów radzieckich

Jak co roku, lekkoatleci radzieccy mogą poszczycić się na zakończenie sezonu imponującym bilansem osiągnięć sportowych. Rok olimpijski wzmógł jeszcze pracę nad podniesieniem poziomu sportu wyczynowego, toteż tegoroczny bilans jest szczególnie owocny.

Lekkoatleci radzieccy poprawili ogółem 34 rekordy krajowe, z których 8 przewyższa rekordy świata i Europy. Wiele rekordów poprawili również juniorzy.

Niektóre rekordowe wyniki po prawione były w sezonie kilka-

Porażka koszykarzy Spójni w Warszawie

Drużyna ligowa gdańskiej Spójni bawiła w niedzielę w Warszawie, gdzie rozegrała mistrzowskie spotkanie z tamtejszym zespołem CWKS. Spotkanie to przyniosło zwycięstwo drużynie warszawskiej w stosunku 66:39 (43:13). Najlepszym zawodnikiem na boisku był zawodnik CWKS Popławski.

Klasyfikacyjne zawody łyżwiarские

W drugim dniu odbywających się w Katowicach klasyfikacyjnych zawodów łyżwiarских w jeździe figuralnej zakończono konkurencję obowiązkową w klasie I i mistrzostw mistrzów oraz w klasie II i III kobiet.

W klasie mistrzowskiej I i w konkurencji mężczyzn zwyciężył Sojka (Stal) 59,8 pkt. przed Osadnikiem (Budowlani) 59,7 pkt. i Szymochą (Górnik) 52,6 pkt.

W konkurencji kobiet w klasie II i III pierwsze miejsce zajęła Wawrzyniak (Stal) 35,4 pkt. przed Wojską (CWKS) 31,1 pkt. i Truszyńską (CWKS) 28,9 pkt.

10 tysięcy widzów oglądało występ gimnastów FSGT we Wrocławiu

Występ gimnastów FSGT wywołał we Wrocławiu ogromne zainteresowanie i zgromadził w Hali Ludowej około 10 tys. widzów, którzy z zainteresowaniem śledzili przebieg 5-godzinnych zawodów.

Finał sezonu lekkoatletycznego

W Sopocie odbył się Wojewódzki Jesienny Bieg na Przelaj, poświęcony biegiem o puchar Ognia — WPKGG. Złe warunki atmosferyczne przyczyniły się do słabej frekwencji uczestników.

Niespodzianką biegu była porażka Zaczynskiej w biegu na 500 m. W konkurencji tej zwyciężyła Sobaszkiewicz (Wrocław) w czasie 1:21,6 przed Zaczynską (Kolejarz — Gdynia) 1:28,9.

W biegu juniorów na 1500 m zwyciężył Makowski (Kolejarz Gdynia) 4:22,4 przed Wilczyńskim (Wrocław) 4:24,4 i Białkim (Wrocław) 4:24,6.

W biegu seniorów na dystansie 3:550 m pierwszy był Ligman (Kolejarz Gdynia) 13:08,0, 2) Garnek (AZS) 13:15,0, 3) Mularczyk (Kolejarz Gdynia) 13:25,8.

Pierwsze boje hokeistów

Rozegrane 22 bm. w Katowicach spotkanie hokejowe między mistrzem Polski CVKS i wicemistrzem Górnikiem (Janów) zakończyło się wynikiem remisowym 3:3 (0:3, 2:0, 1:0).

GŁOS Sportowy

Publiczność Wybrzeża oklaskiwała piękne pokazy gimnastyczne w wykonaniu drużyn kobiecych FSGT i Stali

Jeszcze nie było wypadku, by jakiegokolwiek spotkanie gimnastyczne wywołało na Wybrzeżu tak kolosalne zainteresowanie, jak to miało miejsce w dniu wczorajszym na międzynarodowym meczu pomiędzy reprezentacyjnymi drużynami kobiecymi Robotniczych Związków Zawodowych Francji (FSGT) i Zrzeszenia Sportowego „Stal”. Nawet na najbardziej atrakcyjnych zawodach bokserskich nie widzieliśmy tylu widzów. Tłok był tak niesamowity,

że organizatorzy dopiero po wielu wysiłkach zdołali zatrzymać cisnących się na salę widzów. Z tego też powodu zawody nieco się opóźniły i zamiast zacząć się o godz. 18, rozpoczęły się dopiero ok. godz. 19.

Ci, którzy przybyli napewno się nie zawiedli, gdyż oba zespoły wykazały bardzo dobry poziom, a wszystkie konkurencje były tak interesujące, że napewno po tym spotkaniu liczba zwolenników pięknego sportu gimnastycznego jeszcze bardziej wzrosła.

Samo spotkanie rozegrane było w prawdziwie przyjacielskiej atmosferze, a obiektywna publiczność w równym stopniu nagradzała hucznymi brawami, zarówno polskie zawodniczki jak i sympatyczny zespół francuski.

Impreza otrzymała uroczystą oprawę. Przed meczem, drogich gości powitał przedstawiciel rady głównej Zrzeszenia Sportowego Stal ob. Grochowski, po czym krótkie przemówienie wygłosił kierownik ekipy FSGT Bernard, który podkreślił wspólny wysiłek sportowców obu krajów dla zachowania pokoju. Następnie po odpowiadaniu „Międzynarodówki” i wręczeniu gościom kwiatów przez delegację młodzieży ZMP-owskiej i zawodniczek polskie rozpoczęły się pierwsze konkurencje.

Na pierwszy ogień poszły ćwiczenia na równoważni. W konkurencji tej drużyna Stali bezspornie górowała nad swymi przeciwniczkami zarówno bogatym doбором poszczególnych elementów jak też płynnością i swobodą wykonywanych ćwiczeń. W drużynie Stali doskonale zaprezentowała się zwłaszcza mistrzyni Polski Świerzy, która zajęła pierwsze miejsce, uzyskując doskonałą notę 9,90, a więc lepiej niż Rakoczy w czasie spotkania drużyny FSGT z Włókniarzem w Łodzi. Doskonale wypadła również Horzonek (Stal), która uzyskała wynik 9,80 i zajęła drugie miejsce. Na dalszych miejscach

uplasowały się: Łukomska (Stal) i Kanikowska (Stal) po 9,75, Fanara (FSGT) 9,70, Chłastawa (Stal) — 9,50, Richardot (FSGT) — 9,50 i Pasquet (FSGT) — 9,35.

Z drużyny francuskiej podobala się zwłaszcza reprezentantka Francji na odbytych niedawno igrzyskach olimpijskich w Helsinkach Fanara, która za imponującą do perfekcji opanowaniem i pomysłowością wykonywanych ćwiczeń dowolnych.

Zespołowo konkurencję na równoważni wygrała Stal 57,70 pkt. przed FSGT — 56,60. W punktacji tej uwzględniono sumę najlepszych wyników uzyskanych przez sześć najlepszych zawodniczek obu drużyn.

Ze względu na to, iż zawody przeciągnęły się niemal do północy, wyniki ostatnich konkurencji oraz ostateczną punktację zawodów podamy w następnym numerze.

O mistrzostwo i ligi w boksie

Kolejarz z Gdańska remisuje z warszawską Gwardią 10:10

Pierwszy po olimpiadzie występ mistrza świata Zygmunta Chychły zgromadził w hali Kolejarza w Elblągu ponad 3 tys. widzów. Blisko 1500 osób, musiało zostać na zewnątrz z powodu braku miejsca.

Nie tylko jednak występ Chychły stał się atrakcją meczu o mistrzostwo pierwszej ligi pomiędzy KOLEJARZEM (Gdańsk) a GWARDIĄ (Warszawa). W spotkaniu zakończonym wynikiem nierozstrzygniętym 10:10 na szczególną pochwałę zasłużyli najmłodsi reprezentanci Kolejarza Milewski i Poleks, którzy swymi walkami zachwycili widzów.

Mecz miał przebieg bardzo emocjonujący. Wydawało się, że gdańszczanie mają zapewnić sobie zwycięstwo. Po walce w wadze średniej prowadził oni 10:6, a ich reprezentant w kategorii półciężkiej Szandrich miał przez cały przebieg walki przewagę. Nieoczekiwanie jednak na 20 sekund przed końcem, przypadkowy cios przeciwnika trafił na szczękę i Szandrich przegrał przez k.o.

W ogólnym przekroju drużyna Gdańska była równiejsza i lepiej się zaprezentowała. U warszawian wystąpiły stare gwiazdy Komuda i Szymura, którzy jednak zawiedli. Pierwsze punkty dla Kolejarza zdobył w wadze muszej Kaszuba, wygrywając z Potockim (Gwardia) na punkty. O zwycięstwie zdecydowały pierwsze dwie rundy, w których Kaszuba był celniej. Pod koniec walki nieznacznie przewagę uzyskał warszawianin.

Silny opór stawiał mistrzowski Murawski (Gw.) przez blisko dwa starcia Kanka. Dopiero pod koniec drugiej rundy Murawski uzyskał przewagę. W tym momencie plecia rzucił się na głowę i Murawskiemu pękła brew. Sędzia ringowy zdyskwalifikował boksera Kolejarza.

W piórkowej po dłuższej przerwie w barwach Kolejarza wystąpił Klein. Był on jednak za wolny dla ruchli-

wego Tyczyńskiego, który też wyprze dzał go stale w akcjach. Wygrał zdecydowanie Gwardzista.

Bardzo ładnie rozstrzygnął walkę na swą korzyść młodziutki Milewski z Kolejarza. Miał on wprawdzie trudną przeprawę z silniejszym fizycznie i bardziej rutynowanym mistrzem Polski Kałowskiem. Po pierwszej remisowej rundzie gdańszczanie zdemontowali kilka pięknych akcji z dystansu, które zdecydowały o jego nieznacznym, ale niemniej zasługującym zwycięstwie.

W wadze lekko-półśredniej, 17-letni Poleks z Kolejarza całkowicie zdeklasował mistrza Komudę. Rutynę pokonała tu młodość i żywiołowość. Wystarczy powiedzieć, że jeden z sędziów dał Poleksowi zwycięstwo różnicą 7 punktów.

W półśredniej Zieliński (Kolejarz) przegrał w drugim starciu przez t.k.o. z silniejszym fizycznie i dysponującym mocniejszymi ciosami Pińskim.

W lekko-średniej Bańkowski (Kol.) wygrał na punkty z Barutem. Walka prowadzona w szybkim tempie, a pięciolatek Kolejarza zademonstrował dobre wyszkolenie techniczne.

Niezwykle serdecznie przyjęła widownia Chychłę. Jego przeciwnikiem był silny i odporny Wilczek. Gdańszczanin miał przez cały czas spotkania wyraźną przewagę, chociaż kondycyjnie nie znajduje się on w najlepszej formie.

W półciężkiej Szandrich przegrał przez k.o. w trzecim starciu z Budzią.

W wadze ciężkiej, walka przypominała

Gwardia (Gdańsk) zdobywa puchar WKKF

Rozegrane na boisku w Nowym Porcie finałowe spotkanie w piłce nożnej o nagrodę WKKF, pomiędzy II-ligowym zespołem gdańskiej Stali a Gwardią (Gdańsk), zakończyło się zwycięstwem Gwardii w stosunku 4:2 (1:1).

Drużyna Gwardii wygrała 20 służeń, ponieważ całą drugą połowę meczu miała wyraźną przewagę.

Zwycięstwem tym drużyna Gwardii zatrzymała puchar przechodni WKKF, który zdobyła w roku ubiegłym.

Mistrz olimpijski Hamalainen nie przyjedzie do Polski

Fiński Związek Bokserski podał do wiadomości, że w reprezentacji bokserskiej Finlandii na meczu z Polską nie będzie walczył mistrz olimpijski Hamalainen. Na jego miejsce w wadze koguciej walczyć będzie Jarvenpaa.

Jako rezerwowi wyznaczony został na miejsce Jarvenpaa — Pekkala (w. półśrednia). Drugim rezerwowym będzie natomiast zamiast Kuha (w. lekko-półśrednia) Mankonen (w. średnia).

O mistrzostwo i ligi w boksie

Kolejarz z Gdańska remisuje z warszawską Gwardią 10:10

W wadze lekko-półśredniej, 17-letni Poleks z Kolejarza całkowicie zdeklasował mistrza Komudę. Rutynę pokonała tu młodość i żywiołowość. Wystarczy powiedzieć, że jeden z sędziów dał Poleksowi zwycięstwo różnicą 7 punktów.

ZYGMUNT CHYCHŁA

W ringu sędziował Kubiak (Łódź), na punkty Urbanak (Poznań), Antoniuk (Olsztyn) i Lewicki (Bydgoszcz).

O Puchar Polski

Górniki (Bytom) — Budowlani (Opole) 2:0

W meczu o wejście do ćwierćfinału pucharu Polski w piłce nożnej Górnik (Bytom) zwyciężył Budowlanych (Opole) 2:0.

Wielki Konkurs

„GŁOS WYBRZEŻA”

„CZY ZNASZ ZWIĄZEK RADZIECKI — KRAJ NASZYCH PRZYJACIOŁ”

OSMA lista nagród z wyszczególnieniem ofiarodawców:

94. APARAT RADIOWY „AGA” — PSS w Sopocie,
95. KUCHENKA GAZOWA — Gminna Spółdzielnia „Samopomoc Chłopska” — Starogard-Wieś Bobowo,
96. TECZKA SKÓRZANA — „Hartwig”, Biuro Terenowe, w Gdańsku,
97. KOSZULA MĘSKA — Spółdzielnia Krawiecka „Kaszubianka” w Kościerzynie,
98. LAMPA STOŁOWA — WPK Gdańsk—Gdynia,
99. JEDNA PARA OBUWIA — Garbarnia w Rumil-Zagórze,
100. TECZKA SKÓRZANA — Rada Miejsca przy ZSS w Gdańsku,
101. ŻELAZKO ELEKTRYCZNE — PZGS w Kwidzynie,
102. KOSZYK Z WIKLINY — Technikum Wikliniarsko-Koszykarskie w Kwidzynie,
103. PANTOFLE DAMSKIE SKÓRZANE — Rzemieślnicza Spółdzielnia Pracy „Nasza Przyszłość” w Kwidzynie.

UWAGA: Wobec licznych zapytań ze strony czytelników informujemy, że egzemplarze gazet, w których ogłosiliśmy poprzednie zadania konkursowe i załączaliśmy kupony — można jeszcze nabyć w delegaturach PPK „Ruch”: GDAŃSK, ul. Piwna 9/10, NOWY PORT, Plac Wolności, WRZESZCZ, ulica Biała 14, Sopot, ul. Podjazd 11, GDYNIA, ul. Starowiejska 51.

ZADANIE KONKURSOWE NR 7 w numerze jutrzejszym

nał pewnie Merkla. Sędzia słusznie przerwał tę nierówną walkę w trzecim starciu, ogłaszając zwycięstwo Antkiewicza przez t.k.o.

W półśredniej niespodziankę sprawił Kusz (Stal), który w drugim starciu zwyciężył przez t.k.o. Wysockiego.

W lekko-średniej Krawczyk (Gd.) pokonał przez t.k.o. w drugim starciu Bargiela.

W średniej Filuk (Gd.) nie miał nic do powiedzenia w walce z rutynowanym i dobrze wyposażonym Nowarą, który też zwyciężył w trzecim starciu przez t.k.o.

W półciężkiej Michalak (Gd.) przegrał przez t.k.o. w trzecim starciu z silniejszym Urbanakiem.

Wreszcie w wadze ciężkiej, Węgrzyński (Gd.) zdobył punkty walkowerem na skutek braku przeciwnika.

Sędziowali w ringu Puchowski, na punkty Kupferstein, Kowalski i Olenderk.

Tenis stołowy w Sztumie

Jak nam donosi nasz korespondent Jan Małolepszy, w Sztumie odbyły się powiatowe mistrzostwa w tenisie stołowym zorganizowane dla uczczenia Międzynarodowego Tygodnia Przyjaźni Polsko — Radzieckiej.

Na mistrzostwach obecny był również sekretarz TPR w Sztumie tow. Szmiko, który po zawodach wygłosił do zebranych na sali sportowców krótkie przemówienie na temat stałego pogłębiania się przyjaźni między narodem polskim i radzieckim, po czym wręczył czołowym uczestnikom turnieju liczne i cenne nagrody.

W konkurencji seniorów mistrzostwo pow. sztumskiego zdobył Bolesław Wojciechowski, a w konkurencji juniorów Bohdan Tomaszewski.

Bokserzy gdańskiej Gwardii nie rozstrzygnęli spotkania w Chorzowie ze Stalą

Niespodziewanie pięściarze gdańskiej Gwardii stracili 1 punkt w Chorzowie, remisując z tamtejszą Stalą 10:10. Do porażki przyczynił się niewątpliwie brak sędziów w wadze muszej i w tej wadze pełnowartościowego pięściarza.

Na 8 rozegranych walk aż 7 zakończyło się przed czasem. Wy-

niki poszczególnych spotkań: w muszej Osiecki (Stal) zdobył punkty walkowerem.

W koguciej Stefaniuk (Gw.) wygrał w drugim starciu przez t.k.o. z Solochem. Pięściarz Gdańska miał wyraźną przewagę nad słabym jeszcze technicznie bokserem Stali.

W piórkowej Bazarnik znajdujący się w niezłej formie, zwyciężył przez k.o. w drugim starciu słabego Pachlę (Gw.).

W lekkiej Pek (Gd.) pokonał na punkty Rodaka. Przez pierwsze dwa starcia gdańszczanie mieli wyraźną przewagę, jednak w trzecim starciu nie wytrzymał spotkania kondycyjnie i do głosu doszedł Rodak, który nie zdołał jednak odrobić straconych punktów.

W lekkopółśredniej Antkiewicz od pierwszego gongu wziął inicjatywę w swoje ręce i pokonał

Gwardia (Słupsk) pozostaje w II Lidze

Wobec niewyłonienia w ostatecznym terminie do 18 bm. mistrza woj. koszalińskiego, który spotkałby się w spotkaniu eliminacyjnym o wejście do II Ligi ze słupską Gwardią, Komisja Gier i Dyscypliny sekcji piłki nożnej GKKF na posiedzeniu odbytym dnia 20 bm. postanowiła Gwardię (Słupsk) pozostawić w II Lidze.